

[Qvist Jørgensen]

Jeg vil i samme forbindelse minde om, at der er vældig stor risiko for, at de mindste kunstarter, dem med den dårligste repræsentation, kommer til at sætte mest til ved at gå ind i en aftalelicensordning.

I øvrigt synes jeg, man må kunne spørge, om de to partier, der mener, at vi først senere får en tvangslicens, har et alternativ.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Til hr. Tastesen: det var lige præcis, hvad jeg protesterede imod. Jeg har ikke nogen interesse i at diskutere socialdemokratisk kulturpolitik inden for den mediepolitiske ramme i korte bemærkninger under andenbehandlingen af ophavsretslovgivningen.

Det kan godt være, at hr. Tastesen har befundet sig i en korridor, hvor kulturministeren har befundet sig samtidig, og dér har fået nogle løfter om, at hvis bare han stemmer for dette nu, skal det hele, når nr. L 186 engang kommer til anden og tredje behandling, nok gå op i en højere enhed. Ja men, hr. Tastesen, hvad der er en højere enhed i det socialdemokratiske hoved eller i den socialdemokratiske folketingsgruppe, er ikke altid en højere enhed for os andre. Det, jeg protesterede mod, var, at endnu en gang ser vi et udtryk for, at vi ikke får en samlet mediepolitisk og kulturpolitisk diskussion om hybridnetforliget, om TV 2, og hvad dertil hører, om ophavsretslovgivning, kabel-TV-lovgivning.

Og så må jeg sige til hr. Tastesen: det kan godt være, at hr. Tastesen er meget tilfreds med, at det en gang imellem kan lade sig gøre at få slået nogle handler af, og at hr. Tastesen næsten er blevet euforisk. Nu er der gået måneder, hvor hr. Tastesen har rendt ministeren på dørene og ministeren har sagt: prøv om en uge, vi ved ikke, om vi gider; prøv om 14 dage, vi ved ikke, om vi gider! Pludselig slås døren op og armene ud, og hr. Tastesen kan stå og fortælle, at nu er alting gået i orden. Det er ikke sådan, vi ønsker at forhandle disse ting. Det var den ene bemærkning.

Jeg mener egentlig, at det alternativ, hr. Qvist Jørgensen efterlyser, er det, SF har beskrevet i bemærkningerne til ændringsforslaget: et forsøg på at lade dette køre, så langt man nu kan komme ad forhandlingens vej.

Vi afviser ikke, at det godt kan være, at man skal finde på noget andet, for det er første gang, vi står over for dette forløb. Det, jeg beklager, er bare, at man nu med socialdemokratiets stemmer lægger sig fast på noget, der efter al sandsynlighed fører til en tvangslicensordning.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt starte med at svare hr. Tastesen på det med det kulturpolitiske i dette.

Det ligger sådan, at for at kunstnere skal kunne producere, skal de have et levebrød. Det sikrer man dem bl.a. ved at give dem en ordentlig betaling. Når man, allerede før man er kommet i gang med forhandlinger, næsten har bestemt, at de skal have en meget dårlig betaling, at de i hvert fald ikke selv skal have lov til at forhandle den betaling, laver man noget, der kulturpolitisk er dårligt.

Det er jo sådan med de elektroniske medier, vi har i dag, at man kan overføre kunstneriske værker så let som ingenting. Det ved hr. Tastesen alt om, for han interesserer sig jo kolossalt meget for de elektroniske medier. Det kan ikke være rimeligt, at kunstnerne ikke skal have en ordentlig chance for selv at forhandle om, hvor meget de skal have for at stille deres arbejde til rådighed for overføring via forskellige former for elektroniske medier.

Hvis vi accepterer det herinde, så accepterer vi også, at musikken efterhånden bliver muzak, og at litteraturen efterhånden kun bliver kommerciel litteratur. Sådan har jeg aldrig opfattet socialdemokratiets kulturpolitik, men jeg kan naturligvis have taget fejl, og det beklager jeg så.

Og hr. Tinning har sådan set svaret hr. Qvist Jørgensen på, hvor alternativet er. Alternativet ligger i vores ændringsforslag. Vi har sagt: hvorfor prøver vi ikke? Hvorfor er socialdemokratiet ikke med til at forsøge at lade kunstnerne, ophavsmændene, også de udøvende kunstnere, forhandle deres rettigheder selv, før man opgiver og siger: det kan bare ikke lade sig gøre, det er for besværligt, for det siger ministeren, og det siger embedsmændene og de, der i øvrigt ved noget om ophavsretslovgivning? Vi tror ikke, det er rigtigt. Vi har ikke prøvet her i landet; vi skulle prøve, før vi opgiver. Tvangslicens